

десно Умургашъ-планина, а отъ лево — малкиятъ Софийски балкани и Вратчанска планина. По Искърската тѣснина минава прохода нареченъ теже „Искърски“, който съединява Софийското поле съ Вратчанското, а по сѫщата на нея ще мине и желѣзопътната линия София—Романъ, която се строи сега. Дължината на пътната тѣснина, отъ с. Курилово до с. Ребарково, гдѣто Искър напушта Стара-Планина, е около 72 километра. По патътъ отъ с. Ребарково, Искър простира прѣзъ Малкий-Балканъ мѣжду гр. Вратца и Луковитъ и прѣзъ Крайдунавската равнина и се излива въ Дунава мѣжду селата: Гигенъ и Бешлий. На съверъ отъ балкана Искър минава край слѣдующите села: Ребарково, Крета, Мездра, Брусенъ, Романъ, Кунино, Чомаковци, Дървеница, Луковитъ (Орѣховска околия), Крушовене, Гигенъ и Бешлий.

Л) Рѣката *Витъ*, извираща отъ Тетевенски-Балканъ се съставлява отъ два притока: Черниятъ-Витъ и Бѣлиятъ-Витъ. Първиятъ извиратъ отъ връховетъ: Паскаль, Косица и Разбоя и отъ склоноветъ на бърдото Червенено-Прасло, а вториятъ — отъ склоноветъ на връха Вежанъ и отъ околните нему връхове: Балванъ-Юмрукъ и Кащуджикъ. Черниятъ-Витъ въ началото си се състои собственно отъ три рѣчкички: Дявчева (отъ връха Паскаль), Длуга (отъ връховетъ Косица и Разбоя) и Свинска (отъ Червено-Прасло), а Бѣлиятъ — отъ петъ: р. Василина (отъ южните склонове на Василина-Планина, на истокъ отъ гр. Тетевенъ), Черна-Рѣка (отъ връха Калуджакъ), Рибарица (отъ връха Юмрукъ), Завожа (отъ Вежанъ) и рѣката Коцимира или Костенъ (отъ връховетъ Вежанъ и Балванъ). Бѣлиятъ-Витъ простира прѣзъ гр. Тетевенъ, като на $4\frac{1}{2}$ километра подъ града се съединява съ Черниятъ-Витъ. Но на съверъ отъ съединението на тѣзи двата, а именно до с. Драголинъ-Доль, Витъ прибира отъ десно р. Кална, която има изворитъ си отъ връховетъ на истокъ отъ с. Турски-Изворъ, а още по на съверъ, подъ с. Бѣжаново и на съвероистокъ отъ Луковитъ — притока Калинъ, който събира водите си по западните склонове на Ловчанска планина.

Съединението Витъ простира край селата: Гложене (Тетевен. околия), Торосъ, Йгленъ, Свиаръ, Дисевица, Куманица и Крета (Плѣвен. околия) и, слѣдъ като прибира още отъ десната си страна подъ с. Опанецъ малката рѣчичка Тученца, която тече прѣзъ гр. Плѣвенъ, излива се въ Дунава подъ с. Шамлиево.

М) Рѣката *Осмъ* (Осма), има истоchnитъ си отъ Троянския и Калоферския балкани, но и тя, както р. Витъ, се състои въ началото си отъ двѣ изворни рѣчки: Бѣлиятъ-Осмъ и Черниятъ. Бѣлиятъ-Осмъ извиратъ отъ склоноветъ на рѣта Кенда; а Черниятъ — отъ връха Остра-Могила; двата се съединяватъ въ едно подъ гр. Троянъ, до с. Балабанско. Съединената р. Осмъ пробива Ловчанския балкан по линията Доброданъ—Ябланица—Ловеть (при Ябланица Осмъ приема р. Голедеска, идуща отъ къмъ с. Голедецъ), простира прѣзъ гр. Ловеть и Крайдунавска-равнина и се влива въ Дунавъ, на около 3 километра надъ гр. Никополь.

Н) *Янтра*, има началнитъ си извори отъ съверните склонове на Шипченския балкан, а именно отъ склоноветъ мѣжду връховетъ: Корито и Бедектъ. Отъ всичките Дунавски притоци тя е единственната рѣка, която прави най-голямо измѣнение въ направление на течението си. Отъ началните си извори до с. Фердинандово, на съверъ отъ гр. Габрово, тя тече